

ČÍSLO

ČTVRTÉ

ZPRÁVODAJ SOKOLOVSKÉ ČURDY

NESOUTĚŽNÍ
PŘEHLIČKA
AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH
SOUBORŮ

22.-24.
ZÁŘÍ
2017

DVA – Amadis Brno

Rozborový seminář DS Amadis Brno

František přivítal účastníky semináře a jak je již jeho zvykem, nejdříve vyzval přítomné k diskusi a povídání si o viděném.

Niki : „Mně se představení moc líbilo, líbilo se mi prostředí hospody ☺ , kontakt s publikem a líbilo se mi ztvárnění každé té postavy, kterou hráli.“

Divačka: „ Příběh dvou lidí, co vedli restauraci a příběhy lidí, kteří tu a tam, nebo náhodou, do hospody přijdou. Ztrácel se mi tam ale ten hlavní příběh, těch manželů. Na konci to zamrazilo, ale nebyl ten příběh pro mě natolik zdůrazněný.“

Napoleon: ☺ „Souhlasím, ani pro mě nebyl ten příběh manželů tak důrazný. Ty vedlejší příběhy ho mnohdy převyšovaly. Bohužel pro mě byl až příliš popisnej. Kdyby ho totiž stavěli takhle od začátku, nemusel by být ten příběh v závěru tak popisný.“

Pepa: „ Viděli jsme řadu jednoaktovek, Ten hlavní příběh byl opravdový, ty ostatní byly karikatury.“

Divačka : „Je hrozná škoda, že všechny ty role těch návštěvníků hospody byly zvládnuty precizně, ale ten hlavní příběh na konci byl křečovitý a já jsem si říkala proč? Ten závěr byl moc. Pro mě to nebylo na potlesk ve stoje.“

Martin: „Já jsem z těch, kteří byli překvapeni závěrem. Já jsem to tam absolutně nečekal. Celou dobu jsem si myslel, že jsou spolu kvůli hypotéce...ale neviděl jsem tam v průběhu hry vůbec tak závažný konflikt. Chování hospodského jsem pochopil až na konci.“

František: „Tady je nesporná výhoda toho, že tam hráli dva skvělí herci. Co v té hře od začátku chybí,

je tajemství, které by mělo být v průběhu hry jednou, dvakrát ,třikrát připomenuto. Abychom na to nezapomněli. Podařilo se vám na nás v závěru zapůsobit, ale bylo to udělané „zu viel“... Najednou jsem měl pocit, že je to z vůle režiséra. Je to vedeno hodně k emočnímu závěru, ale ta květinka toho tajemství nebyla zalévána a ten závěr je potom křečovitý.“

Divák: „Vidím tam několik částí. Přesně vystihli sociální typy lidí. Odehrávalo se to v hospodě nižší cenové skupiny, tím se to umocnilo. Na mě ta hra působila jinak, tam kde se lidé smáli, já už viděl konkrétní případy a mně do smíchu nebylo. V té poslední scéně, kde se řeší smrt dítěte, to na mě zapůsobilo všechno jako kulisa.“

František: „Dramatická předloha má své kvality i limity. Proniknutí k osudu těch hlavních lidí je ale bohužel vzdálené a povrchní a zaniká mezi výrazněji ztvárněnými vedlejšími příběhy .“

ZNÁTE COCO CHANEL? – Divadelní spolek Jiří Poděbrady

VŮŇĚ
OMAMNÁ VŮŇĚ PARFÉMU
OPÁJÍ VŠECHNY SMYSLY
KRÁSNĚ VONÍ TO JE SKVĚLÝ ČLOVĚK
SI MOŽNÁ NĚKDO MYSLÍ
ZA KULISAMI VŮŇĚ
SE ČASTO MNOHÉ SKRÝVÁ
KAŽDÝ Z NÁS JE VE FUNDUSU
K DISPOZICI MÍVÁ
VŮŇĚ NAŠICH PARFÉMŮ
ŽIVOTY VOŇAVĚ PLYNOU
PRO KAŽDOU NAŠI HRU
MÁME VŮŇI JINOU

Pětiminutovka zvědavé Danuše:

Jste velmi aktivní soubor. Tohle je vaše první autorská prvotina?
„Ano.“

Čím vás zaujalo toto téma?

„Já mám ráda silné ženské osobnosti, které se nějakým způsobem zapsaly do historie, které ji trochu změnily. Často se mluví jen o mužích, hraje se o mužích, takže i proto, že Helena Pěchová má Coco Chanel velmi ráda, jsem se rozhodla napsat ji tuto roli přímo na tělo.“

Plánujete ještě nějaké jiné autorské texty? Silná témata?

„Ano. Právě se „něco rodí“ a bude to věnováno našim českým hrdinům a osobnostem. Ony se totiž v poslední době spíše české osobnosti častěji zesměšňují než vyzdvihují.“

Rozborový seminář Znáte Coco Chanel?

František: „Zhlédli jsme monodrama, velmi obtížný divadelní tvar, pojďme se vyjádřit k tomu, co jsme viděli.“

Martin: „Vnímám monodrama jako jedno z nejtěžších dramatických situací. Bez hereckého partnera je těžké vytvořit napětí a určitou dramatickou situaci. Obdivuji všechny, kdo má odvalu do toho vstoupit. Monodrama je loď na nějakém toku, kde je spousta úskalí, jezů, je jeden hlavní rychlý tok a pak několik menších, vedlejších...tady jsem měl pocit, že jsme nejeli v tom hlavním proudu, ale v tom vedlejším, pomalejším. Coco Chanel je pro mě dravá žena, energická, plná vášně...já se omlouvám, to jsem z vás necítil. Necítil jsem tam tu živočišnost

ženské, která opravdu změnila svět. Ale je pravda, že díky vašemu představení jsem se dozvěděl, proč vznikl parfém ☺.“

Divačka: „Mně oslovilo to téma, příběh ženy, která se prosazuje v mužském světě, je úspěšná, má spoustu milenců, ale je vlastně hrozně opuštěná.“

František: „Chápu nervozitu, velký prostor, ale pro mě jste byla příliš monotónní. Z pohledu režiséra by text měl nabízet více dramatických situací a měl by být méně epický. Vy jste měla pořád stejnou tvář a stejná gesta. Cítil jsem z toho, že někdo hraje o Chanel, ale Chanel není. Chyběl tam ten „vnitřní stav“ postavy.“

Napoleon ☺: „Kdybych si dnešní představení pustil z desky, mělo to na mě stejný vliv. Působilo to na mě dneska jako rozhlasová hra...a bylo mi to líto.“

Divák: „Líbilo se mi, že když vznikne problém, neřešíte to, nepoukazujete na to (spadlé víko z krabice, deska nehraje,...). Nenechala jste se tím rozhodit. To by nezvládl každý. Celkově na mě hra udělala dojem jako příběh staré dámy, která si něco prožila, ale už je stará a vybouřená, teď už jen vypráví a teď už tam ty emoce nejsou. Záleží na tom, co a jak chcete divákům sdělit.“

Jak to viděl M. Freeman

Slibný text a téma. Velký úkol pro herečku. Monodrama je vždy ošidné a skrývá útesy a úskalí. Bohužel v této inscenaci loď na mělčinu najela. Herečka bohužel nedokázala vytvořit dramatické situace. Hra plynula příliš klidně a pokojně. Nějak si myslím, že Coco byla větší dravec, víc živočišná a energická. Vyhrocená situace byli příliš režírované chyběla jim impulzivnost. Ale je možné na tom zapracovat hru lze posunout dále. Každopádně díky za představení.

ČURDA 15

PATNÁCTÁ REPRÍZA KONŘÍ
OPONA JEVIŠTĚ UKRÝCVÁ
TICHO V HLEDÍŠTI SVÝM PLÁŠTĚM
NĚŽNĚ SEDADLA POKRÝVÁ

POTLESK A SMÍCH JEŠTĚ V UŠÍCH ZNÍ
KDYŽ NĚCO KONČÍ NĚCO ZAČÍNÁ
TO KAŽDÝ Z NÁS DOBŘE VÍ

PATNÁCTÁ DERNIÉRA KONČÍ
NA ŠESTNÁCTOU HRU SE CHYSTÁME
UŽ MÁME PRVNÍ REPLIKU SCÉNÁŘE
NA 16. ČURDĚ VÁS VÍTÁME

Martin Volný alias M. Freeman